

KUTA

Eenmaal gearriveerd op de luchthaven van Bali besluit ik neer te ploffen bij de Starbucks waar ik gewapend met de Booking.com app op mijn Ipad op zoek ga naar een hotel. Het plan om in een keer door te gaan naar Gili heb ik laten schieten door de aanhoudende last van mijn buik. Ik kies uiteindelijk voor 2 nachten in Kuta, dat bekend staat als het Mallorca voor Aussies, een super toeristische plek en waar je geweldig schijnt te kunnen shoppen.

Met wat hulp van een zeer behulpzame Starbucks medewerker vind ik een hotel met de naam Ozz die centraal ligt ten op zichten van het centrum en over een zwembad beschikt. Een half uur na mijn boeking kom ik met de taxi aan bij het hotel en kom ik terecht in een prachtige kamer. Na een douche besluit ik direct naar het strand te gaan waar ik al snel struikel over de aussies, de surfboards, surfleraren en verkopers.

Het is een druk strand en rustig liggen komt er niet echt van. Toch geniet ik, samen met mijn verse kokosnoot op het strand van de warmte en rust. Als het om 6 uur een beetje donker begint te worden ga ik naar het gigantische winkel complex aan de boulevard, Beachwalk, waar alle grote namen in winkelketens zijn gevestigd, van Victoria Secret tot Zara, Mango en ga zo maar door. Winkelen in Azië blijkt zo zijn voordelen te hebben nu ze hier standaard maat 32 verkopen in tegenstelling tot Europese winkels. Niet geheel onverwacht valt mijn oog dan ook op de al zo lang gewilde donkere skinny in maat 32 bij de Pull and Bear, welke na korting nog maar 24 euro is en ik absoluut niet kan laten liggen. Zonder ook maar een greintje spijt of schuldgevoel keer ik terug naar het hotel waar ik na een douche me klaar maak om buiten de deur te gaan eten. Na wat rond lopen besluit ik bij de sport bar te gaan eten waar ik ook later die avond voetbal wil gaan kijken. Tegen een uurtje of 10 begint het cafe oranje te kleuren en wissel ook ik mijn witte shirtje in voor het oranje shirt dat ik in Kuala Lumpur kocht. Omdat alleen, ook maar zo alleen is stap ik met een geweldige openingszin over het opstellen van Verhaeg naar een groepje van 3 gasten. Mijn openingszin wekt echter 3 paar vragende ogen en al snel blijkt ik hier met 3 oranje gezinde aussie te maken te hebben. Zeker niet minder gezellig als met Nederlanders kijk ik met de heren de wedstrijd en lach ik me dood om hun spanning die voor komt uit een weddenschap om 700 euro pp op winst voor Nederland. Uiteindelijk komt het goed maar wat een spanning zeg. Met zeker 100 gekleurde mensen vieren we de overwinning uitbundig en keer ik om 04:30 lokale tijd terug naar het hotel.

De volgende dag word ik wakker met toch wel behoorlijk wat last van mijn buik, maar toch besluit ik eerst te onbijten met wat fruit en yoghurt en besluit ik even bij het zwembad te gaan liggen in plaats van direct naar het strand te gaan. Onder enige druk van mijn moeder ga ik uiteindelijk naar een dokter die me medicijnen geeft en die me snel weer op de been zouden moeten krijgen. Ik besluit daarna lekker een bedje te huren op het strand en nog een beetje te relaxen, immers gaat de wakker de volgende dag al weer vroeg voor de trip naar Gili.

Na een paar uur te hebben genoten op het strand en onder de douche het zand af te hebben gespoeld begint mijn zoektocht naar een restaurant met lokaal voedsel. Dat het zoeken wordt blijkt wel als ik pas na een half uur een restaurant heb gevonden tussen alle Mac's, BK, KFC, Italiaanse- en hamburger restaurantjes. Ik geniet van een lekkere gado-gado en watermeloen juice. Ik sluit de avond af met een kopje thee die ik gewoon bij de Starbucks haal.